

Mauri Laakkonen

Monetia Massikalla

ja muita kertomuksia

Monetia Massikalla

Viittäkymmentä ikävuottaan lähestyvä Terho
elää tyytyväisenä maalla, oman näköistään elämää,
johon kuuluvat sisko Siiri, tämän ystävä Mari
ja joukko kyläläisiä.

© 2022 Mauri Laakkonen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-80-6715-3

Mauri Laakkonen

Monetia Massikalla

ja muita kertomuksia

Sisällysluettelo:

Runo	7
Kevätunelmia	8
Pitsiverho	9
Erilainen mies	13
Keväinen riita	16
Homeinen leipä	19
Hiuskarvan varassa	23
Kissa ikkunalla	27
Monetia Massikalla	30
Kohtaaminen hirven kanssa	36
Laihduttamista	39
Siirin autokuski	43
Pelireissulla	48
Ostosmatka	52
Vilho Ananias	57
Siiri-sisko ja piirakat	61
Kalasoppaa	66
Miettiskän perijät	69
Siirin hattu	73
Saippuakupla	80
Peruuntuneet talkoot	82
Isän kanssa matkalla	85
Kukkakalenteri	87
Valkoinen	91
Postikortti	94
Melleriinit	95-108

RUNO

*Hahmo iltataivaan hehkua vasten
taustalla
punerrus taipuu oranssista siniseen
yön tummaan piilottaa rannan
ja etäisyyteen
katsoja
jää hiljaisuuden lempeään huomaa
kun maininki
käy rantaan*

Kevätunelmia

Kevättunnelmissa syntyvät unelmat. Talvisen ankeat ajatuksen juoksut sulavat ja niin sulavat lumien mukana vedet pieniksi puroiksi. Ne solisevat pajunkissojen armeijan nenien editse kohti tulvivia peltoja, joille kuvastuvat suurten kuusten tummat varjot, luoden muhkeita piilokuvia kallioiden kupeeseen.

Pajunkissat muistuttavat tulossa olevasta pääsiäisestä. Herkullisesta mämmistä, kermamaidosta, sokerista ja kukkivasta, kukkeasta narsissikorista, jonka reunalla kurkkivat suloiset, käsin maalatut pääsiäismunat, unohtamatta pikkuruksia piipunrasseista koottuja tipusia.

Unettava ihana lämpö tunkeutuu palttoon kauluksesta kaulalleni ja mieli riisuu jo kehoa kesän lämpimiin. Haa-veksii uinnista kukkivien lumpeiden keskellä.

Pitsiverho

Avoin ikkunanpoka riekkuu saranoillaan tuulen tahtiin. Vanha ja kitisevä poka sinnittelee tehtävässään maalipinta pahoin rapistuneena. Harmaaksi paahtuneet puuosat ovat hapertuneet niin, että lasien kittauksesta osa on putoillut paikoiltaan. Suljettuna lasiruutujen reunat valskaavat, talvisin kylmää ja kesällä kuumaa. Pahimpien tuulien aikana ruutujen vuotokohdat ujeltavat kuin myrskyjä kuvaavissa elokuvissa.

Nyt ikkuna on auki. Mari on sen aukaissut hellalle ylikiehuneen maidon synnyttämän käryn vuoksi. Liedellä punaisessa emalikattilassa porisee riisipuuro.

Mari ryhtyi puuron keittoon heti herättyään kuuden jälkeen. Hän on tarmokkaimmillaan aamulla. Valmistumassa oleva puuro päätyisi jäähdyttyään karjalanpiirakoiden täytteeksi.

Nyt hän istuu pöydän ääressä ja selailee edellisen päivän paikallislehteä. Uusi tulisi iltapäivällä. Nykyään postin

ja jakelufirmojen palvelut matelevat verkkaiseen tahtiin. Lehdessä on mainio kirjoitus lampaista ja niiden hoidosta. Eniten Maria kiinnostaa kuitenkin villojen käsittelyä koskeva osuus. Jutun ansiosta hänellä olisi asiasta keskusteltavaa naapurin Siirin kanssa, syksyllä alkaisi kansalaisopistossa villan käsittelyn kurssi, jolle hän houkuttelisi taas kaverikseen Siirin ohella Maijaa. Siiri on hänen henkiystävänsä, jonka kanssa on maailmaa paranneltu monissa kaksin istunnoissa. Ainakin Siiri pitää saada mukaan, päättää Mari. Voidaan sitten tulevana aikoina yhdessä istua ja kutoa sukkia, kun osataan itse valmistaa langat aidosta villasta. Eihän ne niin kestäviä ole kuin keinomateriaaleilla vahvistetut langat, mutta verrattomasti mukavammat ja lämpimämmät.

Siirin veljellä Terholla on lampaita, joiden villat ovat päätyneet tähän asti naapurikunnan Marttakerhon aktiivien jalostukseen. Kun käydään kurssi, niin villat päätyvät sitten omaan ja oman kylän aktiivien kutojen käyttöön. Ei ole pitkä aika siitä, kun Terhon lampaiden villat menivät jätteisiin. Mitä haaskausta, pohtii Mari.

Hän sulkee lehden ja pyöräyttää kauhaa puurokattilassa. Keitos alkaa olla valmis. Hän tarttuu suolasirottiin ja ripottelee silmämääräisesti suolaa puuroon samalla kauhaa pyöritellen. Suolaa pitää olla riittävästi, jotta

Viisikymppinen Terho elää maalaiselämää lampaineen vanhassa talossa. Lapsuudestaan persoonallisen ulkomuodon, hörökorvineen ja länkisäärineen, omannut mies on lähipiirissä ja kylällä tunnettu avuliaisuudestaan. Terho on poikamies. Hänen elämänsä kuuluvat naapurit, sisko Siiri ja tämän ystävätär Mari, joka on mainio riisipiirakoiden leipoja.

Kirja on kokoelma kertomuksia Terho Tarmo Tobias Tyrnävän arjesta ja kirjan päättää hausjärveläisessä Melleriinit-ryhmässä kirjoitetut seitsemän tekstiä.

Kannen kuva: Mauri Laakkonen

